

Bijlage 2. Weging criteria per bekostigingssystematiek

	Één norm	Gedifferentieerde norm	Norm plus werkelijke kosten
Accuraatheid	- - Doet geen recht aan de grote variatie tussen accommodatietypen en gemeenten	+/- Doet recht aan de variatie tussen accommodatietype, maar niet aan de variatie binnen accommodatietypen en tussen gemeenten	+ Doet recht aan de variatie in de kosten direct verbonden aan de opvanglocatie. Dat is het overgrote deel van de kosten. Doet geen recht aan variatie tussen gemeenten in uitvoeringskosten
Belasting voor gemeenten	+/- Gemeenten registreren en verantwoorden het aantal Oekraïners per nacht in hun opvanglocaties. Een deel van gemeenten dient een SiSa-aanvraag in. Daarbij kan het uitsplitsen van personeelskosten lastig zijn en is een accountantscontrole nodig.	- Gemeenten registreren en verantwoorden het aantal Oekraïners per nacht in de verschillende opvanglocaties. Het kan ook lasten met zich meebrengen om aan te tonen dat een bepaalde locatie onder een bepaald accommodatietype valt.	- Gemeenten registreren en verantwoorden het aantal Oekraïners per nacht in hun opvanglocaties. Daarnaast dienen alle gemeenten een Sisa-aanvraag in.
Belasting voor het Rijk	++ Niet ingewikkeld in de uitvoering van de controle, niet ingewikkeld in het vormgeven van de regeling	- Ingewikkelde vormgeving en controle van de regeling, omdat heldere definities van accommodatie-typen moeten worden opgesteld en gecontroleerd.	- - Niet ingewikkeld in het vormgeven van de regeling, wel arbeidsintensief in de controle vanwege de SiSa-verantwoordingen.
Autonomie	- Door één norm te stellen, is het Rijk sturend in keuzes binnen de opvang: gemeenten kunnen minder makkelijk kiezen voor een hotel of een schip als opvanglocatie	+ Deze optie geeft de gemeente meer autonomie in die keuze	++ Deze optie geeft gemeenten grote autonomie.
Incentive doelmatigheid	+ In principe prikkelt deze optie om doelmatig te werken. In hoeverre dat	+/- Deze optie scoort hier minder goed op dan één norm. Deze optie zal niet	- Deze systematiek biedt nauwelijks incentive voor doelmatigheid. Er is

Incentive opvang

is, is wel afhankelijk van het gekozen normbedrag (en voor hoeveel gemeenten dat toereikend is). Als de norm voor veel relatief gemeenten te laag is (bijv. een norm gebaseerd gemiddelde) prikkelt dat om kosten te besparen, bijvoorbeeld door voor goedkopere accommodatietypes te kiezen.* Als de norm hoger is dan de gemeentelijke uitgaven en/of wordt aangevuld met een achtervangregeling, speelt deze prikkel minder tot niet.

+/-

Als een gemeente opvang kan realiseren voor kosten lager dan het normbedrag, is er een incentive om meer plekken te realiseren. Bij hogere kosten is er juist een incentive om geen (nieuwe) plekken te realiseren. Voor hoeveel gemeenten het eerste of juist het tweede geldt, hangt af van de keuze voor een norm gebaseerd op het gemiddelde of op het derde kwartiel.

prikkelen om andere types opvang te hanteren, wel om binnen een accommodatietype doelmatig te werken. Ook hier speelt de hoogte van het normbedrag mee.

+/-

Hiervoor geldt hetzelfde als bij één norm, al zal, vanwege de grotere differentiatie, de norm voor meer opvangplekken toereikend zijn dan bij een norm gebaseerd op het gemiddelde.

alleen een prikkel voor doelmatigheid binnen het (kleine) pakket taken dat volgens een normbedrag bekostigd wordt.

+/-

Deze optie biedt geen financiële incentives maar ook geen belemmeringen voor het aanbieden van opvang. Wel gaven in de dieptestudies twee gemeenten aan dat de SiSa-verantwoording een dusdanig groot obstakel zou zijn, dat ze het aanbieden van opvang zouden heroverwegen.